

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja **po pošti** prejemati za **avstro-ogrsko** dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za **Ljubljano** s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za **tuje dežele** toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za **oznanila** se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — **Uredništvo in upravnništvo** je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

## Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

### Poslanska zbornica.

Na Dunaju, 22. julija.

Vloženih je 11 predlogov med temi z jugoslovanske strani:

Gostinčar: v zadevi železniške zveze z Idrijo.

Interpelacij je vloženih 39 med temi z jugoslovanske strani:

Ivčević interpelira celokupno ministrstvo v zadevi oskrbljenosti nekaterih dalmatinskih občin (Donis, Trogir in Lečevica) s pitno vodo.

Benković notranjega in naučnega ministra zaradi sestave okrajnega zastopa v Celju.

Spinčić, dr. Laginja in Mandić trgovskega ministra zaradi oddaje pristanišnih stavb v Opatiji.

Ježovnik, Roblek in dr. Ploj naučnega ministra v zadevi discipliniranja vsučilišnega profesorja dr. Frischeaufa v Gradu. Interpelantje vprašajo, na kak način meni dati naučni minister tako zelo po krivici discipliniranemu dr. Frischeaufu zadoščenje;

dr. Laginja ministrskega predsednika in trgovskega ministra glede uvrstitve hrvatske trikolore in emblemov v trgovsko zastavo monarhije (Dosej nosi ta zastava polovico avstrijski, polovico ogrski znak. Op. poroč.);

Vuković interpelira zaradi ceste iz Metkovića čez Vid na Ljubuski; zaradi melioracijskih del v Dalmaciji in zaradi pristanišnih stavb v Metkoviću.

Nato odgovarjajo ministri Klein Fort in Marchet na razne interpelacije, kar trpi čez dvanaest uro.

Justični minister Klein odgovarja najprej na interpelacijo glede novega kazenskega zakonika, da je treba še mnogo dela in premen, preden bo zakonski osnutek gotov.

Nato odgovarja jako obširno na interpelacijo s češke in slovenske (dr. Rybař, Mandić) strani v zadevi zavlačevanja oddaje sodnijskih mest na Češkem in Primorskem. Priznal je, da je upravičena zahteva sodnijskih uradnikov in javnosti, naj se prazna mesta čimprej popolnijo in da hoče v ta namen storiti vse, kar mogoče, da se prazna mesta nujno oddajo. Da pa se tako zavlačevanje v prihodnje ne dogodi več, je izdal na predsedstva višjih sodišč ukaz v tem oziru. Kadar bo kako mesto izpraznjeno, se morajo napraviti takoj

vsi koraki, da se to mesto zopet hitro odda.

Naučni minister Marchet je odgovoril na interpelacijo glede reforme srednjih šol, da je sklical enketo, v tem oziru za jesen in da pripravlja tvarino ministrstvo že dalj časa.

Zaradi nižje realke v Pulju je dejal, da pride s 1. septembrom t. l. v državno upravo, ker je v ta namen že tudi vladar dal svoje pritrdilo.

Odgovarjal je tudi na interpelacijo Juraja Biankinija zaradi po ministrstvu že aprobiranih šolskih knjig za zgodovino in zemljepisje, kjer je etnografska sestava dalmatinskega prebivalstva krivo napovedana.

Trgovinski minister Fort je odgovarjal na interpelacijo glede obrtnega sveta, ki je pridelen trgovinskemu ministrstvu, da služi v povzdigovanje male obrti. Organizacijski statut tega sveta leži že izdelan v trgovskem ministrstvu.

Zatem se je nadaljevala debata o drugem čitanju računskega provizorija, h kateri dobi prvi besedo nemški radikalec dr. Mühlwerth iz Kremsa ob Dunavu. Mož je strupen nacionalec in že Masaryku je pred dvema dnevmoma delal razne izgolega šovinizma izvirajoče medklice.

On je odločno zato, da bo v parlamentu le nemščina edino upravičen in veljaven razpravljavni jezik. Ker je dejal min. predsednik nedavno tega, da hoče dejanski pokazati, kako velik prijatelj je češkemu narodu, je dejal Mühlwerth, da so bili nemški radikalec nad tem zelo osumljeni, da pa vendar hoče glasovati za proračun, ker nočejo delati nobenih težav vladi, o kateri mislijo toliko časa dobro, dokler se ne prepričajo o nasprotju. Ne samo nemški radikalec tudi vse one stranke, ki so se odločile za proračun, so našle srečno kako pot, po kateri so se izrekle za vlado in vendar tudi proti njej.

O vsem, kar se ni tikalo narodnih vprašanj, tako o šolstvu, o reformi, porokah, o zavarovanju itd., je govoril Mühlwerth v naprednem smislu. Zahteval je med drugim, da je vpeljati na srednje šole več naravoslovja in odpraviti maturo. Nemški radikalec so sicer za versko-mravnno vzgojo dece ali odločno nasprotujejo prizadevanju klerikalizma dobiti na šolo kakršenkoli vpliv. Okrog dve uri je govoril radikalni Rusin dr. Cyril Trilowski, radikalen namreč v socialnem smislu, nekak agraren socialist. Njegov oče je bil duhovnik, zato pa je njegov sin eden največjih nasprotnikov po duhovščini negovane politike.

Kot dober poznavalec kmetijskega vprašanja se je pečal tudi v svojem izvajanju jako mnogo s kmetijskim položajem v Galiciji. Galijski kmet je izročil poljski zlahti na milost in nemilost in v nobeni deželi ni take bede in toliko analfabetov, kakor v Galiciji. Ostro je kritiziral nato galisko justico in navedel v ta namen vse polno dokazov iz vsakdanje prakse. Imenom rusinskega kluba je izjavil, da hočejo glasovati vsi proti dovolitvi proračuna. Svoj govor je končal s klicem: »Doli z zlahoto!«

Ko je Trilowski končal, mu je častilo jako mnogo poslancev in celo finančni minister, poljski zlahtnik Korytowski! Pernerstorfer vidi to čestitanje in napram ministru gestikulira z rokami s ironičnim nasmehljajem, kajti vse, kar je povedal Trilowski, se je obračalo v prvi vrsti proti poljski zlahoti!

Dunajski fabrikant, član nemške ljudske stranke pl. Oberleitner je izjavil, da hoče njegova stranka glasovati za proračun. Svoj govor je prikočil na neodpušno šovinističen način: za vse, kar imamo Slovani, se imamo zahvaliti le Nemcem! Do te trditve se je povsod pomnoval.

Nato je bil sprejet konec debate in poslanci si izvolijo iz svoje srede oba glavna govornika. Za poslance, ki glasujejo proti proračunu, je govoril socialni demokrat Schuhmeier; za one, ki glasujejo za proračun, pa nemški krščanski socialist baron Morsey.

Poslanci so se za Schuhmeierja jako zanimali. Mož je znan kot duhovit in spreten govornik, učen v svojih mislih in ni ga, pred katerim bi prišel v zadrego. Tu di zgodovina njegovega življenja je že jako zanimiva: Rojen l. 1864. na Dunaju je vžival le ljudskošolski pouk. Dobri poznavalec njegove pravice, da je kampiral marsikatero noč na dunajski »Schmelz«, v dunajskem Pratu robotal marsikateri gugalnici. Kasneje je postal tovarniški delavec in se kot tak udeleževal kot eden prvih socialističnega gibanja v Avstriji. Zaprt je bil vsled političnih prestopkov že ponovno, leta 1889. je bil zaradi »veleizdajskih početij« več mesecev v preiskavi.

Militarizem požre letos 400 milijonov kron, dočim gre za ljudske šole le 6 milijonov, vse druge potrebščine za šole (90—95 milijonov) je naložila država občinam, da ima zato denar za vojaške namene. Jako ljuto je napadel militarizem kot upravo, ki služi samo nekaterim glavam mnogo bolj proti nasprotniku znotraj, kakor proti sovražniku zunaj države. Dejal je, kar je povzročilo cele salve smeha, da ima dovolj že nebeške trojice in ne še pozemeljske: infanterije, kavalrije in artilerije.

Nekaj časa je bil mir. Ko pa je obrnil govornik svojo ost najprej proti nemškemu nacionalcem in potem še proti krščanskim socialistom, je nastal celo uro trajajoč vihar. Schuhmeier je odgovarjal na vse medklice, se odprla vrata, spremenila se je hiša, gozd je bil okoli in okoli, tiho vse, srce globoko zamišljeno. In je prišla lepa žena, tista je bila menda, ki jo je videl Böcklin, ko je risal svoj »molk v gozdu«. Prav tista je bila, razjahlala je bila zelo čudno žival, ustavila se je bila, pristopila je, nje oči so gledale zelo resno. »Kaj gremo v kraljestvo lepote?« Oči so gledale resno, čakale so odgovora, ki so ga zahtevale. »Gremo«. In je zajahal čudno žival z enim samim rogom vrh čela, z očmi zelo velikimi in mislečimi in počasi se je nadaljevala pot. Počasi, počasi, nasmejala se je lepa žena. »Kaj bi se ustavili?« Nasmejala se je, zaničevanje je bilo v obrazu, nič resnosti več v očeh. In so razjahlali in so se razšli. Nič poljubov, nič si niso podali rok, kakor so se tudi svoje dni ljubili. Bilo je in je minilo — naveličali so se drug drugega, iz ljubezni se je rodilo sovraštvo. Cvetele so rože, oči pa so videle gnoj, pasla so se jagunjeta, oči pa so videle svinje... In na tak način je minilo vse in je prišla zopet Manca, o kateri se je izkazalo, da nima res deset otrok, ampak je devica in je tudi prišel Veseliček, veseli kmet.

Pijmo ga, pijmo, dokler živimo, saj ga ne bomo po smrti!

Pel je Veseliček, veseli kmet, povedal je dolgo in lepo povest od kraja v verzih, potem čudno zamešano in končano.

In se je zazdelo Potočniku, da so

se odprla vrata, spremenila se je hiša, gozd je bil okoli in okoli, tiho vse, srce globoko zamišljeno. In je prišla lepa žena, tista je bila menda, ki jo je videl Böcklin, ko je risal svoj »molk v gozdu«. Prav tista je bila, razjahlala je bila zelo čudno žival, ustavila se je bila, pristopila je, nje oči so gledale zelo resno. »Kaj gremo v kraljestvo lepote?« Oči so gledale resno, čakale so odgovora, ki so ga zahtevale. »Gremo«. In je zajahal čudno žival z enim samim rogom vrh čela, z očmi zelo velikimi in mislečimi in počasi se je nadaljevala pot. Počasi, počasi, nasmejala se je lepa žena. »Kaj bi se ustavili?« Nasmejala se je, zaničevanje je bilo v obrazu, nič resnosti več v očeh. In so razjahlali in so se razšli. Nič poljubov, nič si niso podali rok, kakor so se tudi svoje dni ljubili. Bilo je in je minilo — naveličali so se drug drugega, iz ljubezni se je rodilo sovraštvo. Cvetele so rože, oči pa so videle gnoj, pasla so se jagunjeta, oči pa so videle svinje... In na tak način je minilo vse in je prišla zopet Manca, o kateri se je izkazalo, da nima res deset otrok, ampak je devica in je tudi prišel Veseliček, veseli kmet.

Zivel je človek, ki je romar bil, romar bil, po svetu je romal in rad je pil, rad je pil...

Zapel je in je povedal, da se zgodi na svetu vse po njegovih besedah.

Da ni bilo v njem toliko naravnega daru in toliko zmožnosti, bi ne sedel danes na tako odličnem mestu, kakor ga zavzema Schuhmeier v zbornici. Najodličnejši poslanci zbornice so bili zbrani okrog njega, razni ministri, galerije so bile vse natlačene poslušalcev, ki se cele dve uri niso ganili.

Z neizprosno oostrostjo se je lotil proračuna in naše cele finančne politike, ki pozna samo državne potrebščine in nikdar ne tudi ljudskih. L. 1848. je živel v Avstriji 17 milijonov prebivalcev in izdatki so bili tedaj 300 milijonov kron. Leta 1900. je bilo pri nas 25 milijonov prebivalcev, a že 1583 milijonov izdatkov, letos (1907) v tej državi niti 27 milijonov prebivalcev, od katerih tirja država nad 1892 milijonov K. Prebivalstvo se torej niti podvojilo, dočim so se izdatki v tem času šestkrat povečali. Davki rastejo od leta do leta neprestano, le veleposestniki plačujejo manj! Leta 1869. so morali plačati še 70 milijonov kron, leta 1904. so plačali le še 51 milijonov kron. Vsi drugi davki so v tem času narastli: davek na žganje od 14 na 87 milijonov; davek na pivo od 34 na 77; davek na sladkor od 26 na 122 milijonov itd.

Direktni davki znašajo 308 milijonov, indirektni (v obliki raznih doklad, kakor na kavu, sladkor itd.) pa 843 milijonov t. j. povsod sedi pri mizah še nepovabljen gost, ki poje najboljše: finančni minister s svojimi davki.

Dohodki rastejo od leta do leta, a vzlic temu ima država vedno več dolgov.

Ker vzpričo enormno visoke škode, ki jo je povzročil potres, ta državna pomoč ni zadostovala, se je vlada odločila pod jamstvom dežele kranjske na temelju zakona z dne 8. julija 1896. dovoliti 3% posojilo v znesku 1.500.000 gold. ki bi se naj od 1. januarja 1901. naprej odplačevalo v 20. enakih letnih obrokih.

Deželna vlada kranjska je bila sicer pooblaščen, v posebno ozira vrednih slučajih docela ali vsaj deloma odpisati brezobrestni državni predjem in to se je v nekaterih slučajih tudi dejansko zgodilo. Vzpričo žalostnega, čisto celo obupnega položaja, v katerem se nahaja večina hišnih posestnikov ljubljanskih, ki so bili deležni dobrote brezobrestnega državnega posojila, se je deželna vlada kranjska veliko prereditko posluževala priznane ji pravice glede odpisa.

Kar se pa tiče 3% posojila, se isto strogo in neizprosno izterjava od vseh hišnih posestnikov, kar je povzročilo, da se je mnogo hiš prisilno prodalo na dražbi.

spuščal se tako čisto na stranska polja, tako da je drugo polovico njegovega govora jako trpela na enotnosti, pa vzlic vsemu kričanju in vpitju se je sijajno držal. Viharen aplavz, ki dolgo ni jenjal, je sledil njegovim besedam.

Ura je bila že poluosmih, ko je prišel drugi govornik, dolgočasni baron Morsey. Za njim so prišli razni govorniki s fakičnimi popravki, nakar je bil ob 10. zvečer sprejet proračunski provizorij v drugem in tretjem branju.

Jutri je zopet seja. Na dnevnem redu je definitivna volitev predsednika. Najbrž bo tudi še v sredo seja.

J. F.

### Nujni predlog posl. Ivana Hribarja in tovarišev

vložen v seji poslanske zbornice dne 18. t. m.

Po potresni katastrofi, ki je zadela leta 1895. deželno stolno mesto Ljubljano, je vlada v svrhu olajšave nastale bede in v zopetno zgraditev razdejanih in poškodovanih poslopij dovolila na temelju zakona z dne 6. julija 1895. brezobrestni državni predjem v znesku 4.000.000 gold.

Ker vzpričo enormno visoke škode, ki jo je povzročil potres, ta državna pomoč ni zadostovala, se je vlada odločila pod jamstvom dežele kranjske na temelju zakona z dne 8. julija 1896. dovoliti 3% posojilo v znesku 1.500.000 gold. ki bi se naj od 1. januarja 1901. naprej odplačevalo v 20. enakih letnih obrokih.

Deželna vlada kranjska je bila sicer pooblaščen, v posebno ozira vrednih slučajih docela ali vsaj deloma odpisati brezobrestni državni predjem in to se je v nekaterih slučajih tudi dejansko zgodilo. Vzpričo žalostnega, čisto celo obupnega položaja, v katerem se nahaja večina hišnih posestnikov ljubljanskih, ki so bili deležni dobrote brezobrestnega državnega posojila, se je deželna vlada kranjska veliko prereditko posluževala priznane ji pravice glede odpisa.

Kar se pa tiče 3% posojila, se isto strogo in neizprosno izterjava od vseh hišnih posestnikov, kar je povzročilo, da se je mnogo hiš prisilno prodalo na dražbi.

Vse da se zgodi tako in da je treba v Črno brezno podobne, ki bo preganjala pošast, ki hodi tam ob večerih in straši ljudi. Treba je naslikati moro in velik križ in spodaj vraga, ki mu stoje vse ščetine od straha pokoneci in mu od groze drgljajo dolge in koščene noge. Kako stoje vragu ščetine pokoneci, je kazal Veseliček, veseli kmet, kako mu drgljajo kolena, je kazal in se sključil do tal.

»Ne da se naslikati«, je rekel slikar Potočnik, nasmejaj se in se prebudil. Sanje so bile čudne, in ko jih je premislil, ni bil vesel.

Vlak se je vozil dolgo in se je naposled ustavil. Velika postaja je stopila pred oči, mnogo ljudi je hodilo semintja; slikar Potočnik je opazil med njimi mnogo znanih obrazov. Zato se je naglo izgubil med množico in je zavil proti mestu. Dež je šel, vmes sneg, Potočnik je posegel v žep, ki je bil prazen. Dež je šel, vmes sneg, mirzlo je bilo zunaj in tudi pot je bila tako dolga, da je postal popotnik spoten. Premislil je, zamahnil je z rokami in krenil z glavo in je šel k starinarjem in prodal sukno.

»Trda mu gre...«, je rekel nekdo za njim, starinar se je nasmejal, sicer je bil dogodek miren.

Dež je šel in sneg in treba je bilo naglo stopiti in tesno ob hišah in zaviti v gostilno.

(Dalje prihodnjič.)

## LISTEK.

### Urnitev slikarja Potočnika.

Spisal Andrej Progar.

Komaj da se je bilo zdanilo. Gosta megla je ležala po mestu, iz nje so se pojavljali ljudje, vozovi, tramvaji in tonili so spet vanjo in se umaknili očem. Toliko, da je videl človek preko ceste, do konca ulice niso segli pogledi.

Slikar Potočnik je vstajal, gledal je proti oknu in je stopil do njega.

»Kaj je noč ali dan, kaj je že kasno ali zgodaj?«

Iskal je uro po žepih, pogledal je nanjo in je pohitel.

»Kasno je, kajpada!«

Pohitel je, zmetal je v kovčeg umazano perilo, zaprl ga je in je šel h gospodinj.

»Spodobilo bi se povedati, da me ohranite v prijaznem spominu. No, ob najinih razmerah je to pač zelo nepotrebno. Dolžan sem vam, in tako sem prepričan, da me ne boste pozabili. Kadar bom poslal denar, pa pošljite kovčeg in paleto in kar je drugih za življenje potrebnih stvari! Bog z vami!«

Šel je in je čul, kako so zalopnile za njim duri in so se razlegali sirovi glasovi.

»Poleglo se bo« tako je mislil, pozabil nato in naenkrat je postalo njegovo srce vse čudovito mehko in veselo. Zakaj nastopil je pot v domovino, ven iz megle, v jasne prostrane doline, čisto je bil pozabil na ljubljansko barje. Tam si je solnce — tako je mislil — in če je tudi zimska, je lepo in prijetno, ker je domače. Zazvonilo bo zdaj — že se bliža tisti čas, od hriba do hriba pojde zvonjenje, iz doline v dolino. Prazniki bodo, na mizi visoke potice, iz kota se smeje visoka in zelena in dobrodušna peč.

Pozabi človek na leskovko, če ni bil dolgo tepen z njo. Čudno se zasuka vse, spremenene vse spomini, sladko je tisto, ki je bilo grenko in boleče. Tako je in tako se je zgodilo.

»Ej, domovina, domače polje« — je pomislil Potočnik — »visoke potice in dobrodušna peč, kako so vas željne od življenja trudne oči. Od stradanja in od veselja in od žalosti in prešernosti si bo odpočilo srce in bo minilo vse, ko se bo storil tisti zadnji zaželeni večer. Se ena sama nelepa noč in bo napočilo jutro novega življenja. Nič ni prešernosti v njem, ali je toplo in srečno ugodno: ni v njem ne žalosti, ne tesnobe, ni lakote, komaj redkokjemalo preziranja...«

Sanjal je menda in je bil zato pozabil, da ne umrje tisto, kar je prišlo s človekom na skrivaj na svet in

ne umrje nikoli in je pravzaprav edino resnično življenje zemljana. Bili so zviti naši stari; vedeli so za rojenice, našel je bil Sokrat demona. In slikar Potočnik je tisto jutro pozabil nato in ko je sedel na vlak, je bilo njegovo srce veselejše in veselejše. Že je videl pred očmi domače polje, šume, doline brez konec, daleč tam zadaj visoke zasnežene gore. Glej, in kopal je sneg in je skopel, zazeleli so griči in holmi in doline. In ko so cvetele prve rože, je prišla Manca in je potrkala in je vstopila naravnost v srce.

Slikar Potočnik je bil zatisnil oči in zasanjal o tistih časih, ko je potrkala Manca in stopila naravnost v srce. In ni bilo začudenja. Hodila je Manca po sreči s početka nalahko in lepo, potem trdo, da je bolelo, potem se je zasmejala, zaprla je duri za seboj in je ni bilo nikoli več. Omohla se je, imela deset otrok, same fante debeloglave in smrkave — lahko je bilo nanjo pozabiti. V vasi je stala krčma, visoka in bela hiša, v krčmo je hodil Veseliček, veseli kmet.

Pijmo ga, pijmo, dokler živimo, saj ga ne bomo po smrti!

Pel je Veseliček, veseli kmet, povedal je dolgo in lepo povest od kraja v verzih, potem čudno zamešano in končano.

In se je zazdelo Potočniku, da so

se odprla vrata, spremenila se je hiša, gozd je bil okoli in okoli, tiho vse, srce globoko zamišljeno. In je prišla lepa žena, tista je bila menda, ki jo je videl Böcklin, ko je risal svoj »molk v gozdu«. Prav tista je bila, razjahlala je bila zelo čudno žival, ustavila se je bila, pristopila je, nje oči so gledale zelo resno. »Kaj gremo v kraljestvo lepote?« Oči so gledale resno, čakale so odgovora, ki so ga zahtevale. »Gremo«. In je zajahal čudno žival z enim samim rogom vrh čela, z očmi zelo velikimi in mislečimi in počasi se je nadaljevala pot. Počasi, počasi, nasmejala se je lepa žena. »Kaj bi se ustavili?« Nasmejala se je, zaničevanje je bilo v obrazu, nič resnosti več v očeh. In so razjahlali in so se razšli. Nič poljubov, nič si niso podali rok, kakor so se tudi svoje dni ljubili. Bilo je in je minilo — naveličali so se drug drugega, iz ljubezni se je rodilo sovraštvo. Cvetele so rože, oči pa so videle gnoj, pasla so se jagunjeta, oči pa so videle svinje... In na tak način je minilo vse in je prišla zopet Manca, o kateri se je izkazalo, da nima res deset otrok, ampak je devica in je tudi prišel Veseliček, veseli kmet.

Zivel je človek, ki je romar bil, romar bil, po svetu je romal in rad je pil, rad je pil...

Zapel je in je povedal, da se zgodi na svetu vse po njegovih besedah.

Zivel je človek, ki je romar bil, romar bil, po svetu je romal in rad je pil, rad je pil...

Zapel je in je povedal, da se zgodi na svetu vse po njegovih besedah.

Zivel je človek, ki je romar bil, romar bil, po svetu je romal in rad je pil, rad je pil...

Zapel je in je povedal, da se zgodi na svetu vse po njegovih besedah.

Zivel je človek, ki je romar bil, romar bil, po svetu je romal in rad je pil, rad je pil...



Mnogo hišnih posestnikov, ki so dosedaj obroke tega posojila pravčasno plačevali, je moglo to storiti samo na ta način, da so si najeli novo posojilo.

To se da razlagati s tem, da so popravila hiš, ki so bile večinoma že pred potresom močno zadolžene, več stala, kakor je znašal dotičnim posestnikom dovoljeni brezobrestni državni predjem s 3% posojilom vred.

Popolnoma upravičena je torej zahteva, da se pod takimi desolantnimi razmerami docela odpise vsem udeležencem brezobrestni državni predjem, za vračevanje 3% posojila pa dovolje primerne olajšave.

Ker pa vzprieo velike bede ni mogoče čakati na ustavno zagotovitev teh odredb, je društvo ljubljanskih hišnih posestnikov že pred meseci vložilo na c. kr. deželno vlado v Ljubljani prošnjo, naj se za pet let sistirajo obroki tako brezobrestnega državnega predjema, kakor tudi 3% posojila.

Ker pa ta prošnja dosedaj še ni rešena, predlagajo podpisani poslanci: Visoka zbornica naj sklene:

»1. Vlada se pozivlja, da predloži začetkom prihodnjega zasedanja zakonski načrt, s katerim se imajo še preostali obroki na temelju zakona z dne 6. julija 1895. dovoljenega brezobrestnega državnega posojila docela odpisati, za povračilo na podlagi zakona z dne 8. julija 1896. dovoljenega 3% posojila pa uvesti znatne olajšave.

2. Vlada se pozivlja, naj takoj upravnim putem sistira vplačevanje zaostalih obrovov brezobrestnega predjema in 3% posojila za dobo petih let, oziroma do ustavne rešitve predloga sub 1.»

Na Dunaju, 18. julija 1907.

Ivan Hribar, dr. Ploj, dr. Rybač, Roblek, Spinčič, dr. Luginja, dr. Baljak, dr. Ivčević, Dürich, Hrasky, Al. Štrekelj, Vaclav Kotlar, Drtina, Vuković, dr. Tresić, Perić, Mandić, Ivančević, J. Biankini, Grafenauer, dr. Hlibovicki, dr. Masaryk, Prodan, Klofač.

## Razmere na c. kr. pošti.

Iz Ptujja, 22. julija.

G. K. pride predpoludnem na pošto in zahteva v slovenskem jeziku vplačilnice poštne hranilnice. Pri dotičnem oknu je opravljala službo gospodična. Ta je toli nesramna, da vpraša g. K. v nemškem jeziku, česa da želi. Ko dobi slovenski odgovor, naroči uradnemu slugi, naj ta vpraša g. K., kaj da želi gospod ter to njej pove. Gospodična uradnica pa med tem sede k svoji mizi in dela nekaj drugega! Pri sosednem oknu se pokaže možka glava, potem se druga, obe pa zijate proti g. K. G. K. je moral misliti, da sta to slugi, določeni za tolmača za nemško gospodično; zato je ponovil proti njima svojo zahtevo. Pa slovenske besede so ta možka tako prestrašile, da sta izginila obadva od okna!

G. K. še vedno čaka zastoj pred oknom male uradniške boginje, pa ona ga niti ne pogleda, ker noče z njo nemški govoriti. Ker g. K. ni hotel čakati do sodejnjega dneva, da se mu ustreže, se poda k poštnemu oskrbniku Krischanu, sinu bivšega ptujskega odvetnika. Tega je g. K. vprašal, če sme na c. kr. pošti v Ptujju zahtevati tiskovine tudi v slovenskem jeziku. Ta uradnik je velikodušno pritrdil, ni si upal oporekati. Ko pa je slišal, da je g. K. tirjal vplačilnico v slovenskem jeziku, pa nje ni dobil, je skušal postopanje svoje podrejene uradnice obširno opravičiti. Razlagal je g. K., da je na pošti dovolj uradnikov, ki znajo tudi slovenski; pa morajo biti tudi nekateri Nemci! Oskrbnik ne more drugače, kakor da tudi Nemci opravljajo službo in pridejo v dotiko z občinstvom; če občinstvo ne razume nemščine, lahko si dajo nemški uradniki stvar tolmačiti po drugih uradnikih! Če vidiš ti nemški uradniki, da stranka res ne zna nemški, imajo ž njo že nekaj usmiljenja. Kdor pa zna nemški, kakor g. K., pa stori najbolje, da govori in zahteva na c. kr. pošti v Ptujju le nemški, ker potem se mu hitreje in sigurneje ustreže! Pritožbo g. K. je poštni oskrbnik Krischan proglasil za neutemeljeno ter ni hotel ničesar ukreniti. G. K. je zapustil c. kr. poštni urad in ni dobil vplačilnice.

To so gola fakta! Dr. pl. Plachki pa protestira v nemškem občinskem zastopu v Ptujju, kakor poslanec Malik na Dunaju, da se take škandalozne razmere v c. kr. uradih na Spodnjem Stajerskem ne smejo niti za las premeniti!

Tedaj naj velja večno načelo: Slovensko občinstvo sme (oh kaka milost!) tudi pri c. kr. poštnem uradu govoriti in zahtevati v svojem jeziku; toda nemški uradnik je velik gospod in tedaj ni primoran ozirati

se na slovenske zahteve, ni dolžan, njim ugoditi! To je popolnoma pripuščeno le njegovi dobri volji! Ako hoče, ustreže, če noče, ga ne more nihče siliti!

Kdor hoče na pošti v Ptujju svojo stvar hitro opraviti in brez tolmača, naj zna in govori le nemški; na slovenske besede se nemški uradniki niti ne ozirajo, posebno oni ženskega spola.

Ako pa Slovenec naleti pri c. kr. pošti v Ptujju na nemškega uradnika, mora biti Bogu posebno hvaležen, če hoče uradnik z njim le s posredovanjem sluge občeati! Zgled — nemška gospodična. Da se slovensko občinstvo ne razvadi, ne postane prevzetno, mora biti v Ptujju na pošti sploh nekaj nemških uradnikov, ki ne razumejo nič slovensčine! Zato pošilja ravnateljstvo slovensčine popolnoma zmožne uradnike, n. pr. g. Zemljiča — med Nemce, trde Nemce pa v Ptuj! Tu mora priti pretemba in slovensko občinstvo z odločnim nastopom bode prisililo ministrstvo in ravnateljstvo v Gradcu, da se takim razmeram vendar naredi konec vkljub protestom Plachkijev in Malikov!

## Iz parlamentarnih odsekov.

Dunaj, 22. julija. Zveza nemških strank je za svoj predlog, naj se proglasi nemščina za poslovni jezik parlamenta, nabrala 170 podpisov. Podpisali so predlog vsi nemški poslanci razen soc. demokratov. Nemci pa se zanašajo, da bodo njihov predlog podpirali tudi Poljaki in Italijani. Predlog se vložil v jutrišnji seji.

Svobodna obrtna zveza šteje že 86 članov, ker ji je pristopilo mnogo krščanskih socialistov. Predsedstvo se konstituira šele jeseni. Do takas bo vodil posle načelnik Dobernig.

## Trgovinska pogajanja s Srbijo.

Belgrad, 22. julija. Finančni minister dr. Paču se je vrnil z Dunaja. V ministrskem svetu se danes odloči o trgovinskem provizoriju z Avstro-Ogrsko. Jutri odputuje kralj Peter v Brestovačke toplice, kamor ga spremlja tudi ministrski predsednik dr. Pašić.

## Vstaško gibanje v Macedoniji.

Carigrad, 22. julija. Severno Soluna je napadla grška četa, pomnožena z vaščani, naselbino Bolgara Georgjeva. Naselbina pa je bila na napad pripravljena, ker se je že večkrat ponavljal. Ubiti sta bili dve osebi. Mednarodni konzuli so si drugi dan ogledali napadeni kraj ter odredili, da Georgjevo naselbino straži oddelek turških vojakov.

Sofija, 22. julija. Dne 18. t. m. je bil v Raklju (okraj Tikoje) srdit boj med turškim vojaštvom in kakih 50 mož broječo bolgarsko četo. Pri samostanu Pasijanu (vilajet Kosovo) je bil boj s srbsko četo. Srbi so izgubili 32 mož.

## Socialna demokracija na Nemškem.

Pariz, 22. julija. Nemški drž. kancelar knez Bülow je rekel francoskemu pisatelju Huretu o nemški socialni demokraciji, da socialna demokracija ne pomeni za Nemčijo resne nevarnosti. Število njihovih mandatov je padlo od 80 na 40, a bi bili nazadovale še za kak tucat, ako bi jih ne bil podpiral centum. Izmed treh milijonov njihovih volilcev, kakor se hvalijo voditelji, ni niti 500.000 zavednih socialnih demokratov. Socialnodemokratski voditelji so hujši dogmatiki kakor katerikoli duhovniki srednjega veka.

## Boji v Maroku.

Pariz, 22. julija. V pretekli noči so naskočile sultanove čete pri Saidi pretendentovo armado ter so streljali na mesto. Izid boja še ni znan.

## Revolucija v Koreji.

London, 22. julija. Med korejskim prebivalstvom narašča sovraštvo proti Japoncem, a ko izve narod po celem cesarstvu, kako infamijo je vprizorila Japonska, bati se je splošne revolucije. Mrznja je naperjena le proti Japoncem, dočim se ostalim inozemcem ni ničesar bati. Japonska ima v Koreji premalo vojaštva, zato je vlada sedaj nujno odredila, da

pride vojaška pomoč iz Simonosekija. Med japonsko policijo in korejskimi vojaki se ponavljajo spopadi.

Japonci so zaprli vse glavne ceste v Seulu ter začasno zaprli vse korejske dvorne dostojanstvenike, ki so na sumu, da so vprizorili izgrede zadnjega tedna. Tudi korejski naučni minister je v zaporu. Amerika je poslala že tri svoje vojne ladje, Anglija pa eno ladjo v varstvo svojih konzulatov. Novi cesar se še ni pokazal, temu je popolnoma bebast ter ne gre iz svojega harema.

Japonska namerava izvesti revizijo japonsko-korejske pogodbe, da si Japonska zagotovi večji vpliv tudi na notranje zadeve v Koreji in da podredi korejsko armado japonskim častnikom.

Japonci imajo v Koreji le 2300 vojakov pod vodstvom generala Hazezave, dočim imajo korejski vojaki streljiva za 90.000 strelcov. Oba vladni orožarni v Seulu stražijo le slabi japonski oddelki, ki imajo nalog, da poženejo orožarni v zrak, ako bi jih ne mogli več braniti. Korejski vojaki se povsod puntajo ter niso zanesljivi.

## Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. julija.

— „Narodna knjigarna“. Kar ustrašil se je „Slovenec“ naše bodoče knjigarne. Tako lepe načrte so bili napravili klerikalni gospodje. Na zadnjem katoliškem shodu so na dolgo in na široko govorili in razpravljali o veliki važnosti knjižotrske organizacije posebno z ozirom na to, da b o kmalu dovoljena prosta kolportaza. Govorili so na katoliškem shodu, da je dobra in vsestranska knjižotrska organizacija največjega pomena za njih kulturno delo in tudi za njih stranko. Tako lepe načrte so napravili, kako bodo vse knjižotrstvo spravili v svoje kremplje in zatrli svobodno književnost, kajti če bodo imeli razsežno knjižotrsko organizacijo, bodo lahko skrbeli za to, da se razširijo med ljudstvom samo klerikalne knjige, svobodnomiselne pa bodo ostajale na policah založnikov. Sedaj pa se ustanovi „Narodna knjigarna“, ne z namenom, da bi komu odjedla kaj zaslužka — saj bo na takem mestu, da o kaki konkurenci še govora ni — nego da postane važen kulturni faktor, središče tiste kulturne organizacije, ki naj razširja svobodno literaturo in skrbi za umstveno povzdigo slovenskega naroda, v kolikor se da to doseči z literaturo. Zdi se nam čisto naravno, da klerikalcem to ni všeč in čisto naravno je, da zabavljajo na nas, kakor pač vedo in znajo. Očitajo nam, da bomo delali konkurenco Schwentnerju. To je smešno. Narodna knjigarna bo čisto na drugem koncu mesta in ne bo že po mestu, kjer bo stala, nikomur delala konkurenco ali pa kvečjemu Nemcem. Kar se tiče knjigovezov, pa naj „Slovenec“ kar lepo molči. Knjižgoveštvo je rokodelstvo. Dovolj je slov. knjigovezov in njih zmožnost je priznana. Ti so popolnoma zadostovali za Ljubljano in zato je bilo čisto nepotrebno, da so jim duhovniki odjedli zaslužek. S knjigarno pa je drugače. Na katoliškem shodu so razni govorniki poudarjali, da klerikalno knjižotrstvo nikakor ne zadostuje. Govorili so tako, ko so že četrt stoletja imeli svojo knjigarno, in priznali, da se mora njih knjižotrska organizacija izpopolniti. Če je to potrebno za klerikalce, ki imajo že toliko let svojo Katoliško bukvarno, koliko bolj je to potrebno za nas. „Narodna knjigarna“ je rodilo spoznanje, da je iz občnih narodnih in naprednih ozirov potrebna kar možno vsestranska knjižotrska organizacija. Take nimamo in če smo jo hoteli dobiti, smo jo morali ustvariti. To se je zgodilo, in če bo občinstvo umevalo pomen in namen „Narodne knjigarne“, bo ta lahko mnogo pripomogla, da se uresniči misli, ki jih je v soboto v državnem zboru preziral Masaryk: Es kommt darauf an, das geistige Leben gerade in den

Schichten zu schaffen, die weder rechts noch links stehen... Wir wollen durch die Schule, durch Bildung, durch Kultur unser Volk national und wirtschaftlich sichern.

— „Narodna stranka v pravi luči“. Tako se glasi uvodni članek, ki ga prinaša „Slovenski Gospodar“ v svoji 36. številki z dne 18. julija t. l. — Dr. Korošec se je vsedel oblastno na sodni stol ter izrekel sodbo tako-le: „Tej stranki (i. e. narodni) ni za obstoj slovenskega naroda, ampak sebičnost je rdeča nit, ki se vleče skozi vse nje dejanje in nehanje“. — Razumnistvo slovensko pa naj zdaj sodi, kakšni poštenjaki so Korošec in njega priveski! Taki ljudje, ki zgolj ob sebičnosti žive, ki naš ubogi narod, kjer le morejo, izžemajo, ki stremé po tem, da ostane naše ljudstvo v duševni temi; taki ljudje si upajo govoriti tako. Fej vas bodi! — „Narodni stranki“ je ravno nesebičnost geslo. Vsak veljak pri tej stranki se gmotno žrtvuje v idealnem upu, res pomoči našemu ljudstvu iz duševnega mrtvila. — Ne bodite smešni, vi „zvezarji“! Ljudstvo bode že spregledalo. Če tudi prorokujete „Narodni stranki“ zgodnjo smrt in če bi ta res se tudi oglašala: prepričani bodite, da se porodi koj spet stranka, ki bode delala vam nasproti t. j. razkrinkovala vaše nečedno početje!

— Klerikalno pevsko društvo „Ljubljana“ je na svojem zadnjem izrednem obnem zboru zabranilo vstop svojemu častnemu članu župniku Vrhovniku, češ, da nima na zborovanju ničesar opraviti. G. župnik je bil seveda radi te brezaktnosti Dachsove družbe užaljen in je izvajal iz postopanja društvenega odbora proti njegovi osebi primerne konsekvence. Vrnil je častno diplomu, češ, da neče več biti časten član društva, ki ga niti ne pusti na zborovanje. Dostojni ljudje bi razumeli to lekico in lepo molčali, Dachs Šturmovo kompanija pa se sedaj v „Slovenca“ zadirja v župnika Vrhovnika zato, ker ne reflektira več na častno članstvo pri tako sumljivem društvu, kakor je „Ljubljana“, odkar sta jo dobila v roke Dachs in Šturm. Mi bi pa opozorili „Ljubljano“, naj bi raje izpolnila svojo dolžnost, ki ji je nastala iz spremembe razmerja do svojega častnega člana Vrhovnika. Župnik Vrhovnik je „Ljubljani“ vrnil častno diplomu, „Ljubljana“ pa mu je dolžna vrniti tistih 100 kron, ki jih je dal g. župnik društvu, kakor je bilo takrat, ko se mu je izročila častna diploma. Torej, gospoda Dachs in Šturm, vrnita najprej 100 kron, potem šele stegujta jezike!

— Duhovni gospodje med seboj. Kakor se čuje, toži proš in državni poslanec goriški dr. Fajduti 4 gospode profesorje na goriškem osrednjem semenišču. Toži jih pred „cerkveno sodnijo“, češ, da so razširjali o njem za časa državnozbornih volitev neresnične vesti. Preiskovalni sodnik je sam nadškof dr. Sedej. Ti politikujoči gospodje mu dajejo dosti dela. Kriv je tudi sam, ker je v posebnem pastirskem pismu oznanil boj: brat proti bratu, društvo proti društvu.

— Odklonjeno imenovanje. Gosp. Davorin Trstenjak, ravnatelj višje dekliske šole v Gospiču na Hrvaškem, je bil imenovan, kakor smo poročali, za okrajnega šolskega nadzornika. Gosp. Trstenjak je pa to imenovanje odklonil, ker bi moral, kakor sam piše, opustiti svoje književno delovanje, česar noče storiti za nobeno ceno. Čast takemu možu!

— Stavbinska vest. Inženir pri celjskem okrajnem glavarstvu g. R. Serneč je premeščen k brežiškemu okr. glavarstvu kot vodja stavbinskega urada.

— Velika skupščina sv. Cirila in Metoda. Odhod iz Ljubljane bo ob 7. uri 5. minut.

— „Slovenski trgovski vestnik“, ki ga izdaja slov. trg. društvo „Merkur“ v Ljubljani, je postal glasilu tudi „Slovenskega trg. društva v Celju“.

— K jesenskim orožnim vajam poklicano moštvo c. kr. domobranskega pešpolka št. 27., ki se zaveže priti k tem vajam z lastnimi kolesi, naj to pismeno naznani

polkovnemu poveljstvu do 1. avgusta t. l. Odškodnina za vsako kolo znaša za ves čas 10 K, kakor tudi vsa popravila za večje v službi naslale poškodbe.

— V korist družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so izlele litijske razglednice z napisom „Litija“ in „Dopisnica“ s samoslovenskim napisom, kar je bilo že zadnji čas. Pri nas vendar ni potreba, da bi zaradi par Nemcev imeli izključno nemško-slovenske ali pa tudi samo nemške napise na razglednicah. Nove razglednice se dobijo v trgovinah gg. A. Jenko, M. Juh in Lebinger, se priporočajo vsem pravim rodoljubom v nakup, ker se z njimi podpira najvažnejša slovenska družba in pokaže svetu, da je trg Litija slovenski!

— Izžrebani porotniki pri deželnem sodišču v Ljubljani za III. zasedanje. Glavni porotniki: Anžič Anton, posestnik v Štepanji vasi; Barle Matevž, posestnik v Lužah; Benkovič France, posestnik v Blagovici; Fajdiga Filip, mizar in posestnik v Ljubljani; Grajzar Ivan, trgovec na Klancu; Hammer-schmidt Ernst, zasebnik v Ljubljani; Hrastelj Jakob, posestnik na Selu pri Litiji; Hudovernik Vinko, tajnik mestne hranilnice v Radovljici; Jakopič Josip, trgovec in posestnik v Ljubljani; Jan Jakob, posestnik v Podhomu; Jonke Adolf, agent v Ljubljani; Kemperle Jernej, trgovec v Kamniku; Korošec Mihael, gostilničar in posestnik na Dobravi; Košmelj Franjo, posestnik v Železnikih; Kranjc Ivan, trgovec in posestnik v Borovnici; Kuhar Avguštin, gostilničar in posestnik na Vevčah; Kuttin Franjo, trgovec in posestnik v Postojni; Majer Adolf, poštni kontrolor v p. Matly Franjo, tovarnar in posestnik, oba v Ljubljani; Miklavčič Franjo, posestnik pri Sv. Križu; Mrak Valentin, gostilničar v Ljubljani; Oražem Jožef, trgovec in posestnik v Udmatu; Peterca Franjo, posestnik v Ljubljani; Petercel Jakob, posestnik na Rečici; Pohlin Ivan, kovač v Kamniku; Pust Franjo, tesar in posestnik, Šarc Lorenco, gostilničar in posestnik, Schiffer Viktor, trgovec, Schrey Ivan, pek in posestnik, vsi štirje v Ljubljani; Sekovanič Ferdo, posestnik na Bledu; Seršen Matevž, posestnik na Skaručni; Trpine Jakob, gostilničar in posestnik v Ljubljani; Višnar Karel, gostilničar in posestnik na Jesenicah; Vončina Valentin, sodni oficijal v p. v Gor. Logatecu; Werbole Anton, trgovec in posestnik v Izlakah; Zadnik Anton, trgovec in posestnik v Senožečah. Nadomestniki: Beniger Avgust, agent; Cizej Anton, pek; Dragatin Ferdo, prodajalec klavirjev; Hartman Oton, mesar; Kušar Franjo, izvožček; Merala Franjo, suknar in barvar; Oblak Jakob, posestnik; Trček Jakob, pek; Turk Anton, knjigovez in posestnik, vsi v Ljubljani.

— „Mehikanci“. Danes se je zglasil v našem uradništvu delavec Peter Pošta, roj. 1838 v Trstu in stanujoč v Borovnici. Bil je kot prostovoljec v Mehiki pod cesarjem Maksimilijanom od leta 1864. do 1867. Bil je ranjen v roko.

— Iz kolajnerske in rezbarske šole akademije umetnosti na Dunaju. Navdušen Hrvat g. Ivan Kerdič iz Dvora v Slavoniji je prejel povodom razstave učencev imenovane šole prvo darilo za najboljši občni uspeh. Dasi le malo zmožen nemškega jezika, je napravil tudi ustmene izpite iz vseh predmetov z odliko. Razstavil je ponajve jugoslovanske motive. Tako rop neveste v Bosni, ukusen moderni osnutek nagrobnega spomenika, izvrstno izvršeno relief-podobno dona Juraja Biankinija, arhitekta Erlichia, hrvaškega umetnika Mestrovića ter Vide Kavčičeve, lepo okrašene z lipovim listjem in cvetjem ter naslednjimi vrsticami: „Sem slovenska deklica, Vida mi je ime, Slovenski rod ljubim, Dok bodem žive.“

— Nevaren tatilč. V Novem mestu je krojaški pomočnik Franc Sinkovec ukradel pri pek. mojstru Josipu Kastelicu pekovskiemu pomočniku Martinu Vidrihu srebrno uro in verižico, krojaškemu pomočniku Jakob Stalzarju 406 K denarja. Ko so zvedeli za njegovo tatvino, je Sinkovec zbežal; predno so ga pa dobili, je pa že zopet kradel na dveh krajih.

— Delavsko bralno društvo v Idriji priredi v nedeljo, dne 28. jul. na vrtu gospoda Jana Gradna v Juličnem vihu koncert. Spored: 1. V. Parma: „Skoz vas“, koračnica, orkester. 2. A. Nedvž: „Slava Prešernu“, moški zbor. 3. L. Kubišta: „Venec slovenskih pesmi“, orkester. 4. A. V. Parma: „Čolnčič“, orkester. 5. B. Smetana: Odlomki iz opere „Prodana nevesta“, orkester. 6. Fr. Korun: „Potkali na okno“, moški zbor. 7. J. Offenbach: Potpourri iz opere „Hoffmannove pripovedi“, orkester. 8. St.



St. Mokranjac: Srbske narodne pesmi, 11. šopek, mešan zbor. S. Z. Prelovec: "Venec Gregorčičevih uglasbenih pesmi", orkester. 10. M. Brajša: "Predobri bože", istrska himna, moški zbor. 11. Ig. Hladnik: "Pevska radost", ženski dvospev z orkestrom. 12. Ant. Foerster: "Naše gore", mešan zbor. 13. B. Smetana: Koračnica iz opere "Prodana nevesta", orkester. Prosta zabava in ples. Pri vseh solistih sodelujejo: Dijaški orkester "Struna" ter moški in ženski zbor "Delavskega bralnega društva". Začetek ob polu 4. popoldne. Vstopnina 20 v za osebo. V slučaju neugodnega vremena se koncert vrši dne 4. avgusta istotam. Kor je spored koncerta srečno izbran ter obsega razen ene same slovenske pevske in godbene točke, se pričakuje od vseh slojev občine udeležbe.

— **Umrli** je v Postojni v starosti 22 let gđ. Emilija Burger, hčerka gosp. Alojzija Burgerja. N. v m. p.!

— **Nesreča**. Ko se je včeraj 50letni Franc Dolenc iz Postojne peljal na vozu, s senom obloženem, domov, so se mu splašili konji. Dolenc je padel pod voz, katerega kolesa so mu šla čez desno roko in prsni koš. Nezvestnega so prepeljali domov.

— **Rogaška Slatina**. 13. t. m. je bil komisijski ogled nanovo uvedene acetilenske naprave, ki jo je postavila firma Jos. Baehner, acetilenske delavnice "Triumph" v Beljaku. Naprava je postavljena za okoli 100 pecestnih in 1200 domačih svetil z dnevno porabo okoli 40.000 do 60.000 litrov plina. Ker se po natančni preizkušnji ni našel noben nedostatek, se je obrat dovolil. Posebna prednost aparata te firme je velika porabnost ob popolni varnosti in je treba za napolnitev za zgoraj navedeno potrebnost samo uro časa, nato pa ni treba aparata več nadzirati ali za opravljati — plin se izdeluje sam enakovredno, počasi in brez zraka. Ker se razvit plin v razvijalcu napelje skozi vodo, se aparat ne segreje, plin pa se takoj ohladi in skozi sušilnico in čistilnico prost primesi in čist preveda v plinoshrambo, od tam pa v plinovodne cevi.

— **Sneg** je padel v Rakitni dne 20. t. m., dne 14. t. m. pa je bil hud mraz in je slana padla, da je pobrala krompir in fižol. Ker je pa Gostinčar na shodu pri nas vse objubil, bomo šli sedaj, ker nam je slana pobrala, k njemu po "almožno", ker smo sedaj že zvedeli za njegovo hišo, tam kjer je bil poprej "Auskoh".

— **Cirkus Zavatta**. Radi boleznim ravnanja cirkus Zavatta še ni mogel odpotovati na Reko. Zato bo jutri v sredo ob poludnevih še ena predstava. Danes ostane cirkus za tvojren.

— **Na smrt bolna** je vdova nekake slovenskega pisatelja in se nahaja v veliki bedi. Dobrosrčni ljudje, ki bi hoteli kaj žrtvovati zanjo, dobe potrebne informacije pri gospe Terezini dr. Jenkovi na Jurčičevem trgu št. 3.

— **Prva slovenska dijakinja na mariborski gimnaziji** bo gđ. Slavka Pipuš, hčerka gosp. dr. Pipuša. Napravila je te dni skušnjo za I. razred.

— **Maturo na mariborski gimnaziji** je izmed 48 osmošolcev napravilo 45, od teh 10 z odliko. Med odličnjaki je 8 Slovencev in sicer sledeči: Grobelnik Ludovik, Hrvat Anton, Košan Janko, Kranjc Marko, Steinfelner Franc, Šlibar Franc, Umek Mihael in Živornik Pavel.

— **Tečaj za bolniške strožnice** odpro na splošni bolnici v Mariboru.

— **Povozil** je v Framu Grundnerjev hlapec s Pragerskega gluhega ubožca Ertla, ki je tako ranjen, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico.

— **Pogreša se** 48letni posestnik J. J. V. v. u. k. Blata pri Konjicah. Sodijo, da se mu je pripetila kakšna nesreča.

— **Prijeta cerkvena roparica**. V Poličanah so prijeli okoli 50 let staro neznano gluho žensko, pri kateri so dobili več cerkvenih reči, ki jih je nakradla.

— **Predor skozi Ture prebit**. Včeraj so prebili najdaljši predor skozi Ture pri Gasteinu. Slovenski otvoritev bo pozneje ter pride k slavnosti nadvojvoda Fran Ferdinanda.

— **Novo društvo**. Ustanovilo se je Slovensko obrtniško društvo, kateremu je vlada pravila že potrdila.

— **Utonil** je v Soči 14letni Mirko Volarič, sin pok. učitelja in skladatelja Volariča.

— **Srčna kap je zadela** v Celovcu nadporočnika pri 17. pešpolka Al. Eberta.

— **V konkurz** je prišel v Mariboru Aleksander Gašper Lininger v tverdi A. C. Lininger, komisijskem podjetju istotam.

— **Zmešalo se je** 41letnemu Francu Končutu iz Vederjana na Goriškem.

— **Luna mrk** bo 25. t. m. Videl se bo v naših krajih le deloma. Mrk se prične ob 4.04 uri, ob 4.15 uri pa že zaide luna. V Ameriki bodo videli mrk v celoti.

— **Risar** — golful. Neki gotovi Medved iz Kamnika se je več tednov potepal po Litiji in okolici in sprejemal naročila in denar za slike, katerih pa seveda ni izvršil. Litijško orožništvo ga je spravilo pod ključ.

— **Talijo za rešitev življenja** v znesku 52 K 50 h je dobila Terezija Hočevar iz Idrije, ker je z lastno smrtno nevarnostjo rešila utopljenja Amalijo Gnezda od tam.

— **Plaz se je potegnil** na korško železnico med Rušami in Falom v daljavi 50 m.

— **Roparski napad**. V Trstu je napadel neznani lopov 19letno šiviljo Amalijo Žutič in ji hotel strgati zlato uro in verižico, kar se mu pa ni posrečilo, ker so na deklinirane klice prihiteli ljudje in tatu odpodili.

— **Vlom**. V Trstu so neznani tatovi vlomili v trgovino z jestvinami Leopolda Sprehla in ukradli 500 K denarja.

— **Poskušeni samomor**. V Barokljah pri Trstu je skočila v morje 30letna zasebnica Klementina Majer zaradi nesrečne ljubezni. Nezvestno so jo potegnili na suho in spravili k življenju.

— **Zastrupil se je** v Trstu 10letni Marinkovič, ko je jedel peške breskev. Hitro poklicani zdravnik ga je ohranil pri življenju.

— **K umoru kočijazev v Trstu**. Dasi policija na vse strani poizveduje po morilcih, vendar ni dosti upanja, da bi jih izsledila. Med izvoščki vlada do oseb, ki se hočejo kam peljati, silna previdnost ter strah, kar spričujeta sledeča dva slučaja: Neko noč minolega tedna je bil na trgu Sv. Ivana en sam izvošček. Prišel je k njemu nadporočnik, sedel v kočijo in velel peljati v Herpelje. Izvošček se je spoštljivo odkril, gledal častnika v obraz in premišljal. Ko ga je častnik vprašal, kaj da premišlja, mu je dejal izvošček, da ga sicer rad posluži, a da želi, da bi se oba skupaj zgledala prej na policiji. Nato mu je častnik pokazal na svojo uniformo, a izvošček je mu odvrnil odkritosrčno: "Ej, gospod, jaz vas spoštujem, ampak vem, da je tudi Kobau imel na sebi uniformo policijskega komisarja, in vendar je bil — tat. Jaz ne zaupam niti uniformi." Častnik se je smejal tej odkritosrčnosti in se vdal izvoščkovi zahtevi. Na policiji pa so dejali predvidnemu izvoščku: "Ali ne vidite, kdo in kaj da je gospod?" "Seveda vidim," — je dejal izvošček — "a na Nemškem v Kopniku se je bil neki čevljar preoblekel v stotnika in je prevaril celo vojske, orožnike in kopniškega župana." Seveda je nato odpeljal častnika na Herpelje, a da ga popolnoma pomiri, je častnik iz lastne volje pustil na policiji svojo sliko. — Drugi prizor se pa ni pripetil vsled previdnosti, marveč vsled strahu. In sicer se je ta prizor pripetil o belem dnevu na jako obljudenem kraju. Neki gospod je najel v petek popoldne izvoščka, in mu velel, naj ga pelje v svobodno luko pred skladišče št. 27. Ko je dospel pred skladišče št. 17, je izvošček vstavil, a gospod, opazivši pomoto, je izvoščka, da bi mu pojasnil zmoto, in mu povedal, kam naj ga pelje — rahlo potapljal z roko po hrbtu, in sicer ravno pod tilnikom. A v istem hipu, ko se ga je dotaknil, mu je kočijaz izginil izpred oči: skočil je s kozla, in sicer kar čez konja. Gospod je ves presenečen gledal, a izvošček je stal že kakih deset korakov daleč: bil je blede kakor krpa, noge so se mu tresle, oči je imel široko odprte in v vrte v gospoda, a prsi so se mu burno dvigale. Ko ga je gospod vprašal, kaj da mu je in zakaj da je tako odskočil, je revež povedal, kako grozno da se je prestrašil, ko je začutil roko na svojem hrbtu.

— **Ljubljanska družbena godba** priredi jutri v hotelu "Lloyd" društveni koncert za člane. Člani prosti, nečlani plačajo 40 vin.

— **Prenos kosti hrvaških junakov** Zrinskega in Frankopana. Leta 1671. sta bila v Dunajskem Novem mestu zajedno s štajerskim velikašem grofom Erazmom Tatenbahom obglavljena hrvaška magnata Peter grof Zrinski, takratni hrvaški ban, in mejni grof Fran Frankopan. Zrinski in Frankopan sta hotela ustvariti veliko samostalno hrvaško državo, kateri naj bi se priključile tudi slovenske dežele. Kot zastopnik slovenskih dežel je bil v tej zvezi grof Ivan Erazem Tatenbah, ki je imel obširna posestva okoli Konjice na Štajerskem. Dalekosežni načrti teh mož se niso posrečili in junaki, ki so hoteli izvojevati svoji domovini popolno državno samostojnost, so plačali svojo idealno požrtvovalno rodoljubje s smrtno pod krvnikovim mečem. Obglavljeni so bili v takratni orožarni v Du-

najskem Novem mestu, kjer kaže spominska plošča še mesto, kjer so izkpravili nevtrastni borileci za svobodo svoje domovine. Leta 1883. so bile kosti Zrinskega in Frankopana — grof Erazem Tatenbah je pokopan v Gradu pred Dominikansko vojašnico — prenesene v mrtvašnico mestnega pokopališča in shranjene v posebnih krstah. L. 1885. bi se imeli zemeljski ostanki Zrinskega in Frankopana prepeljati na Hrvaško. V Dunajsko Novo mesto je prišla posebna hrvaška komisija, ki je dala kosti shraniti v bronaste krste. Vse je bilo že pripravljeno za prevoz, ko je nenadoma prišel na pokopališče župan Pöck in ukazal, da se kosti ne smejo prenesti, marveč da se imajo pokopati v splošnem grobu, da bi se v bodoče ne mogla dognati njih identiteta. Ta ukaz se je izvršil. Kasneje je prišel v Dunajsko Novo mesto hrvaški pisatelj Laszowski, si dal pokazati grob in dognal, da se kosti še nahajajo v grobišču. Lansk leto se je v hrvaškem saboru znova sprožilo vprašanje glede prevoza zemskih ostankov Zrinskega in Frankopana v domovino in klub »Bratov hrvaškega znanja« je vložil na mestno občino v Dunajskem Novem mestu prošnjo, da bi dovolila, da se ekshumirajo kosti hrvaških junakov in se pokopljejo v posebnem grobu dotlej, dokler se definitivno ne reši vprašanje o njih prevozu na Hrvaško. Mestna občina je ugodila tej prošnji in slavnostno ekshumiranje se je izvršilo v soboto zjutraj ob 8. mih. Slavnostnemu činu so prisostvovali od kluba »Bratov hrvaškega znanja« predsednik znani hrvaški pisatelj E. pl. Laszowski, podpredsednik dr. Deželič, tajnik Širola in večje število odličnih hrvaških rodoljubov. Za mestni občinski svet Dunajskega Novega mesta so intervenirali podžup. Schwarz, okrajni zdravnik dr. Geiser in mestni tajnik dr. Jackl. Pri tej priliki bi bilo zanimivo poizvedeti, kje se nahajajo kosti somučnika hrvaških junakov grofa Ivana Erazma Tatenbaha?

— **Nepreviden kolesar**. Danes zjutraj se je po Dunajski cesti neki natakak s kolesom tako naglo in neprevidno peljal, da je zadel sobarico Magdaleno Sinkovcovo, katero je podrl na tla in jo lahko telesno poškodoval.

— **Kolo je ukradel** včeraj zvečer pred Pavškovo gostilno na Martinovi cesti dosedaj še neznan tat oskrbniku Francu Omerzi iz Stare vasi. Kolo je bilo »Graziosa« in vredno 70 kron.

— **Pobegnil** je dne 4. t. m. od svojih starišev na Dunaju leta 1893. v Nürnbergu rojeni in na Dunaj pristojni realce Hubert Sauer. Dijak je rjavih las in oči, je imel pri odhodu temen suknjič, kratke hlače, rjav dežni plašč, sivo turistovsko srajco in rjavo čepico. Slučajni njegov prihod naj se blagovoli naznaniti policiji.

— **Delavsko gibanje**. Včeraj se je odspelalo iz južnega kolodvora v Ameriko 130 Hrvatov in 18 Macedoncev. 6 Slovencev je šlo v Pasovo, 20 Macedoncev je prišlo iz Mallnita, 12 Hrvatov pa iz Prusije.

— **Izgubljene in najdene reči**. Ivanka Pelanova je izgubila 4 krone vredno belo čepico. — Trgovca gosp. Ivan Erklavc je našel denarnico, v kateri je bila manjša vsota denarja in nekaj loterijskih reskont.

— **Drobne vesti**. Poneverjenje. Ruski državni svetnik Viev-zinski je poneveril en milijon rubljev, ki so bili namenjeni za podporo stradalajočim kmetom. Pobegnil je v Nemčijo.

— **Bivša žena** Leopolda Wölflinga, V. Adamoviča je neznanu kam izginila iz Curiha.

— **Spopad s procesijo**. V Trasteveru pri Rimu je srečala cerkveno procesijo velika množica, ki je nesla lavorjev venec na spomenik narodne junakinje Tivoni, ki so jo svoječasnno z rodbino vred ustrelili papeževi vojaki. Prišlo je do spopada, pri katerem je bilo več oseb hudo ranjenih. Med ranjenimi je tudi škof.

— **Nesrečna mornja**. Bližu kalifornijskega nabrežja sta trčila skupaj parnika »Columbia« in »San Petro«. »Columbia« se je potopila, z njo pa nad 100 oseb.

— **Velikata tvinana vlaka**. Med Markovom in Krakovom je nekdo napadel trgovčevno ženo Dobryn ter ji iztrgal kovček, v katerem je imela vrednostnih papirjev za 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> milijona kron. Tat je skočil z vlaka ter pobegnil še preden se je vlak na signal ustavil.

— **Svojega očeta** je umoril na materino prigovarjanje v Gyulakesziju na Ogrskem kmečki sin Eöry.

— **V. pl. Kardoff**, znani nazadnjaški pruski državni poslanec je umrl.

— **471 rudarjev** je zasulo v japonskem rudniku Togo-Oka.

Dosedaj še niso mogli nobenega rešiti.

— **Obesili** so v Carigradu nadporočnika Nadžija, ki je umoril divizijskega generala Hambi paša.

\* **Vino iz groba**. Belgrajski »Mali Zurnal« poroča, da je v Uzovnici v Srbiji stara navada, da se s pokojnikom, ki je umrl za jetiko, shrani tudi posoda z vinom. Ta posoda se 40 dni po pokopu vzame iz groba in morajo iz nje piti vsi domači, »da ne bi pokojnikove boleznj dobili.« Ta običaj obstoja tudi v drugih krajih. Vsak mora na prvi mah spoznati, da je ta navada skrajno nevarna in škodljiva. Imenovani list zato strogo obsoja ta običaj in pozivlja oblasti, naj z najstrožjimi odredbami preprečijo to nevarno navado.

\* **Ubit po župnikovem naročilu**. V provinciji Bergamo v Italiji je bil umorjen učitelj Loglio po naročilu ondotežnega župnika. Loglio je bil naprednega mišljenja in zelo priljubljen med ljudmi, zato ga je župnik sovražil in najel dobrega katoliškega človeka, da je v znamenju svete zatirane vere ubil »brezverskega« učitelja. Župnik in ubijalec sta pod ključem. — Do enakih razmer pridemo tudi še pri nas lahko. Ako klerikalni listi pravijo, da je klotufanje faranov dolžnost vsakega za božjo čast vnetega duhovnika, potem se prav lahko pripeti, da bodo od duhovščine najeti »katoliški« mladeniči pobijali s koli naprednjake. Pa zakaj neki ne, če je vera v nevarnosti.

## Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 23. julija. Poslanska zbornica je bila danes izredno dobro obiskana. Takoj začetkoma se je predsednik dr. Weisskirchner odredil volitev definitivnega predsedstva. Socialni demokratje so demonstrativno zapustili zbornico. Za predsednika je bil izvoljen dr. Weisskirchner s 311 glasovi izmed 333 oddanih. Ko se je volitev proglasila, so hrupno ploskali krščanski socialci, klerikalni Slovenci in Poljaki. Za prvega podpredsednika je bil izvoljen dr. Začek z 244 glasovi, dočim jih je bilo oddanih 256. Dr. Začek se je s predsedniškega mesta zahvalil za izvolitev v češkem jeziku, kar je vzbudilo splošno pozornost. Za drugega podpredsednika je bil izvoljen Poljak dr. Starzinski. Seja še traja, prihodnja seja bo jutri.

Dunaj 23. julija. Danes je imela gosposka zbornica sejo, na kateri je bil zaprisežen novoimenovani češki član Karel Adamek in sicer v češkem jeziku. To se je zgodilo prvič, da se je zaprisežna formula čitala v češkem jeziku. Jutri prične gosposka zbornica debato o proračunskem provizoriju. V debato poseže tudi ministrski predsednik baron Beck.

Dunaj 23. julija. Za predsednika brambnega odseka je bil izvoljen poslanec Pogačnik.

Praga 23. julija. Glasilo čeških agrarcev »Venkov« piše, da bodo češki agrarni poslanci izvajali konsekvence iz postopanja klerikalca dr. Mysliveca in da ne bodo z njim sedeli v eni klubski zvezi.

Karlsruhe 23. julija. Vseučiliški profesor dr. Haw, ki je bil obtožen, da je zavratno umoril svojo taščo vdovo Monitor, je bil obsojen na smrt. Zvečer je prišlo pred sodnijsko palačo do velikih nemirov. Posredovati je moralo vojaštvo, ki je ranilo več oseb.

Petrograd 23. julija. Vlada je zopet prepovedala nameravani shod konstitucionalno-demokratske ali kadetske stranke.

Tokio 23. julija. Iz Seula javljajo, da so Japonci prišli na sled zaroti, kateri so bili na čelu minister cesarskega dvora, cesarjevi komorniki in 4 korejski častniki. Policija jih je aretovala. Vojni minister je sporočil markiju Itu, da ne prevzame nobene odgovornosti za korejsko vojaštvo in da je cesar sam vpriporil velike izgube, v katerih je bilo toliko Japoncev ubitih.



## Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljšo priznana Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodno 1 kruna. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod l. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Resljava cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega inbil. mostu. 10 30

## Umrli so v Ljubljani.

Dne 20. julija: Fran Neuman, vojaški oficijal v p. 77 let. Radekega cesta 11. Srčna hiba

V deželni bolnici:

Dne 17. julija: Luka Rebol, dninar, 56 let. Jetika.

## Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 23. julija 1907.

| Maloobsejni papirji.                                    | Dinar  | Blag   |
|---------------------------------------------------------|--------|--------|
| 4 1/2% majska renta . . . . .                           | 96 90  | 97 10  |
| 4 1/2% srebrna renta . . . . .                          | 97 90  | 98 10  |
| 4% avstr. krona renta . . . . .                         | 97 —   | 97 20  |
| 4% zлата . . . . .                                      | 115 —  | 115 20 |
| 4% ogrska krona renta . . . . .                         | 92 85  | 93 05  |
| 4% zлата . . . . .                                      | 110 55 | 110 75 |
| 4% posojilo dež. Kranjske . . . . .                     | 98 90  | 99 90  |
| 4 1/2% posojilo mesta Spiljet . . . . .                 | 104 60 | 102 —  |
| 4 1/2% Zadar . . . . .                                  | 99 85  | 100 85 |
| 4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . . . .    | 98 30  | 99 30  |
| 4% češka dež. banka k. o. . . . .                       | 99 —   | 100 —  |
| 4% z. pr. . . . .                                       | 97 —   | 97 50  |
| 4 1/2% žast. pisma gal. dež. hipotekne banke . . . . .  | 99 80  | 100 —  |
| 4 1/2% pešt. kom. k. o. z. 10% pr. . . . .              | 102 75 | 103 75 |
| 4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice . . . . .        | 98 75  | 99 75  |
| 4 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice . . . . . | 98 —   | 99 —   |
| 4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . . . .                   | 99 25  | 100 25 |
| 4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr. . . . .        | 98 50  | 99 50  |
| 4 1/2% obl. češke ind. banke . . . . .                  | 99 75  | 100 75 |
| 4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . . . .              | 99 90  | 99 90  |
| 4% prior. doleženjskih žel. . . . .                     | 98 75  | 99 75  |
| 3% prior. juž. žel. kup. 1/2% . . . . .                 | 298 50 | 300 50 |
| 4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . . . .                | 100 —  | 101 —  |

| Srečke.                         | 149 25 | 151 25 |
|---------------------------------|--------|--------|
| od l. 1860% . . . . .           | 350 —  | 354 —  |
| od l. 1864 . . . . .            | 14 75  | 142 75 |
| tizske . . . . .                | 352 50 | 358 50 |
| zem. kred. I. emisije . . . . . | 272 —  | 278 —  |
| II. . . . .                     | 234 —  | 240 —  |
| ogrsko hip. banke . . . . .     | 94 50  | 100 50 |
| srbske a frs. 100 — . . . . .   | 182 50 | 183 50 |
| tureške . . . . .               | 80 20  | 82 20  |
| Basilika . . . . .              | 422 —  | 428 —  |
| Kreditne . . . . .              | 84 —   | 88 —   |
| Inomoške . . . . .              | 90 —   | 94 —   |
| Krakovske . . . . .             | 67 50  | 61 50  |
| Ljubljanske . . . . .           | 44 —   | 46 —   |
| Avstr. rdeč. križa . . . . .    | 76 75  | 78 75  |
| Ogr. . . . .                    | 67 —   | 78 —   |
| Rudolfove . . . . .             | 88 —   | 92 —   |
| Salcburške . . . . .            | 458 —  | 464 —  |
| Dunajske kom. . . . .           |        |        |

| Deince.                              | 144 75 | 145 75 |
|--------------------------------------|--------|--------|
| Južne železnice . . . . .            | 355 50 | 356 50 |
| Državne železnice . . . . .          | 1798 — | 1808 — |
| Avstr.-ogrsko bančne deln. . . . .   | 649 75 | 650 75 |
| Avstr. kreditne banke . . . . .      | 761 —  | 752 —  |
| Ogrske . . . . .                     | 241 —  | 240 —  |
| Zivnostenske . . . . .               | 735 —  | 739 —  |
| Premogokop v Mostu (Brux) . . . . .  | 589 —  | 590 —  |
| Alpske montan . . . . .              | 2600 — | 2610 — |
| Praske žel. ind. dr. . . . .         | 641 —  | 642 —  |
| Rima-Muranyi . . . . .               | 254 —  | 259 —  |
| Trstovske prem. družbe . . . . .     | 510 —  | 512 —  |
| Avstr. orožne tovr. družbe . . . . . | 146 —  | 148 —  |
| Češke sladkorne družbe . . . . .     |        |        |

| Valute.                  | 11 34  | 11 39  |
|--------------------------|--------|--------|
| C. kr. cekin . . . . .   | 12 12  | 12 14  |
| 20 franki . . . . .      | 93 53  | 93 58  |
| 20 marke . . . . .       | 34 02  | 34 10  |
| Sovereigns . . . . .     | 117 87 | 117 87 |
| Mark . . . . .           | 95 65  | 95 90  |
| Laški bankovci . . . . . | 2 3    | 2 3    |
| Rubliji . . . . .        | 4 94   | 5 —    |
| Dolarji . . . . .        |        |        |

## Žitne cene v Budimpešti.

Dne 23. julija 1907.

| Termin.                      |    |    |       |
|------------------------------|----|----|-------|
| Pšenica za oktober . . . . . | 50 | 50 | 11 25 |
| Rž . . . . .                 | 50 | 50 | 8 84  |
| Koruzna . . . . .            | 50 | 50 | 6 87  |
| 1908 . . . . .               | 50 | 50 | 6 44  |
| Oves . . . . .               | 50 | 50 | 8 02  |

5—10 h ceneje.

## Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 206. Srednji srčni tlak 750 mm

| Juli | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm | Temperatura v °C | Vetrovi    | Nebo        |
|------|----------------|-----------------------|------------------|------------|-------------|
| 22   | 9. av.         | 734 3                 | 17 6             | brezvetrno | del. oblak. |
| 23   | 7. aj.         | 735 0                 | 13 6             | slab jvzh. | megleno     |
| 24   | 8. pop.        | 733 5                 | 24 9             | sr. jvzh.  | del. oblak. |

Srednja včerašnja temperatura: 17 9° normale 19 9°. — Padavina v mm 17.





**Alojzij in Antonija Burger**  
naznanjata potrtim srcem v svojem  
in v imenu svojih otrok vsem sorod-  
nikom, prijateljem in znancem tužno  
vest, da je Vsemogočnemu dopadlo  
k sebi poklicati njih ljubljeno hčerko,  
ozir. sestro 2430

## EMILIO

dne 22. t. m., v 22. letu nje sta-  
rosti, prevideno s svetotajstvi, po  
kratkoličnem, ob 9. dop. v boljše  
življenje.

Fogreb nepozabne rajnice bo  
v sredo, dne 24. t. m. ob 9. uri do-  
polndne v domačem pokopališču.

Sv. maše zadušnice se bodo  
darovale v domači farni cerkvi.

Prosi se tihega sožalja.

Postojna, dne 22. julija 1907.

## Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega so-  
čutja, ki so nam došli od raznih  
strani ob smrti mojega nepozabnega  
brata, gospoda

## Ludovika Rovška

dijaka VI. realčnega razreda

izrekam v svojem in v imenu svoje  
matere, sestre, vseh bratov in dru-  
gih sorodnikov najiskrenejšo zahvalo.  
Zlasti se zahvaljujem gospodu ravnatelju  
c. kr. velike realke, šolskemu  
svetniku dr. Rudolfu Junoviczu, gg.  
profesorjem tega zavoda, gg. duhov-  
nikom za zadnje častno spremstvo,  
gg. dijakom za genljivo petje, cenje-  
nim darovalcem krasnih vencev in  
šopkov in naposled vsem prijateljem  
in znancem, ki so se v tako obilnem  
številu udeležili pogreba.

V Ljubljani, dne 22. julija 1907.

**Davorin Rovšek,**  
fotograf.

2425

## Razne prevode

iz nemščine v slovenščino  
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin  
oskrbi ceno izvežban uradnik v tej  
stroki.

Naslov v upravnistvu „Slov.  
Naroda“.

Proda se iz proste roke na Javor-  
niku tik savske tvornice

## enonadstropna hiša

kjer je že več let dobro obiskovana  
gostilna z več sobami in salonom, z  
2 kletmi in vsemi potrebnimi pritlikli-  
nami; zraven gostilne je tudi dobro  
uvredena trgovina z meš. blagom v  
najemu, v hiši je oddanih tudi deset  
družinskih stanovanj; pripravna je pa  
tudi za mesarsko obrt, ki bi bila ravno  
tukaj potrebna. 2371 3

Več se poizve pri lastniku **Šimnu**  
**Jelencu na Jesenicah-Fužinah.**

Samo pristna  
**goriška**  
in različna vina  
se točijo najceneje  
v 208-30

**Goriškem vinotoču**  
Ljubljana  
Stari trg 13.

## Komi in učenec

se sprejmeta s 1. septembrom v  
trgovini z mešanim blagom 2415 2

**Fran Zadnek v Senožečah.**

## Lepo meblovana soba

razgled v park pred justično palačo in  
na Dunajsko cesto, se vsled odpoklica  
v službeni zadevi odda takoj ali s  
1. avgustom, eventualno tudi s hrano.

Poizve se med 2. in 4. uro popol-  
dne **Sodnijske ulice št. 1, III, 2**  
**vrata desno.** 2431-1

## Vid Bratovž

**Sv. Jakoba nabrežje 25**

priporoča cenj. občinstvu  
iz mesta in z dežele ka-  
kor tudi ženinom in ne-  
vestam 206-30

svojo veliko zalogo razno-  
vrstnega

**pohištva**  
po najnižjih cenah.

## Hišnik

se išče za oskrbovanje vile in vrta  
proti prostem stanovanju. 2410-2  
Ponudbe na **dr. Otto Vallentsehaga.**



Klobuki se sprejemajo v popravilo.

V Štetinu, 7. junija 1907.

**Falkenwalderstr. 23/1.**

Gospod

**Gabriel Piccoli**

lekarnar v Ljubljani.

Vaša

2163-5

**želodčna tinktura**

je na meni napravila prav  
dober učinek in si ne morem  
kaj, da Vam iz hvaležnosti ne  
izrečem priznanje in povsod  
ne pohvalim Vaše želodčne  
tinkture.

Z velespoštovanjem

**gospa Klara Fierer.**

## Oblastveno dovoljena razprodaja!

Nikar ne zamudite ugodne prilike za nakup!

## Ta teden

se z dovoljenjem  
obrtne oblasti  
radi popolne  
opustitve  
trgovine

moške srajce  
ovratniki  
manšete  
kravate

kolikor  
jih je

še  
v zalogi.

**Ernestu Sarku**  
Dvorski trg št. 3  
pod Narodno kavarano.  
2006-11

Oprava za trgovino se ceno prodaja!

## „Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

12-83

Podružnica v SPLJETU.

Štritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavnica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun po 4 1/2 % od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskrip-  
cijo deležev snuje se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500.—, 1000.—, 5000.— in 10.000.

Rentni davek plača banka sama.

Rentni davek plača banka sama.

## Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfovo ulice št. 12

4012 10b

Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim  
gostilničarjem svoje izberno

**marčno pivo v sodcih in steklenicah.**

Večje število

## tesarjev

sprejema proti dobremu plačilu  
**Ivan Zakotnik, tesarski mojster,**  
Donajska cesta št. 40. 1666-38

## Za komptoirska dela

v večjo trgovino in zalogo tobaka se  
išče zanesljiva moč. Prepis izpričeval  
naj se panudbi priloži. 2109-2  
Naslov pove upravnistvo.

## Bufet

dobro ohranjen, pripraven za kolo-  
dvorsko restavracijo se prodaja. Kje  
pove upravnistvo Slovenskega Naroda.  
2417-2

Odda se radi prevzetja večje trgovine  
takoj ali s 15. septembrom t. l. dobro  
idoča majhna

## špecerijska trgovina

v Ljubljani, z vsem inventarjem po  
zelo zmerni ceni. — Kje, pove uprav-  
n. „Slov. Naroda“. 2429-1

Pri neki prvovrstni, dobro vpe-  
ljani avstrijski zavarovalni družbi  
za vse stroške se sprejmeta takoj

**2 potovalna uradnika**  
s stalno plačo in drugimi dohodki.

Sprejemem

2380-3

## gospodično

ki je večša trgovine s čevlji.  
**J. MEDVED, Gorica.**

Mestna učiteljica, stanujoča v bli-  
žini novega poslopja višje dekliške  
šole, sprejme za prih. šolsko leto

## dve deklici

na hrano in stanovanje. — Zglasila pod  
šifro „P. J. 48“ upravnistvu „Slov.  
Naroda“ do 7. julija. 2117 9

Slovenska rodbina vzame

## dijake

ali

**deklice**

iz boljših hiš na hrano in stanovanje.  
Šola prav blizu. 2392-3  
Pojasnila daje gđ. Mici Kepa,  
Ponte nuovo št. 22 v Gorici.

Več spretnih

## stavcev

sprejme

**Učiteljska tiskarna v Ljubljani**

Pismene ponudbe na **Učiteljsko**  
tiskarno. 2422-1